

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četletno: 1 S 50 g; celoletno: 2 S — g
Za Jugoslavijo
četletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Po viharju.

Volilni dan dne 24. aprila je spravil tudi državno vodstvo v nered. Dasiravno se niso vršile volitve v državni zbor, so vendar pokazale razpoloženje in miselnost volilcev tudi v vprašanih državne politike. Na političnem odru je nastopila nova sila; nacionalni socialisti so pometli vsenemce in razbili landbundovske postojanke. Okrnili so precej občutljivo tudi krščansko-socialno stranko, nekoliko celo socialiste. Posledica je ta, da vsenemci in v veliki meri tudi landbundovci, ki še sedijo v državnem zboru, nimajo več volilcev za sabo — ljudski zastopniki, ki ne vedo, koga naj še zastopajo. Novoizvoljeni deželni zbori na Solnograškem, Nižjeavstrijskem in na Dunaju bodo v kratkem poslali svoje zastopnike v zvezni svet, in takrat dosedanje meščanske stranke brez narodnih socialistov ne bodo imele več večine. Pri tem položaju seveda v državni zbornici ne vlada baš prijetno razpoloženje.

Nacionalni socialisti, ki so v svojem prvem naskoku ugrabili tako obilen plen, so polni zmagoslavja. Pot naprej se jim kaže med nemškimi volilci odprta, zato so takoj zahtevali, da se razpusti tudi državni zbor in razpišejo nove volitve. V zbornici sami so vsenemci, heimwehrovci in pa socialisti zahtevali nje razpust. Vsenemci so se predali svoji usodi; oni so končno veljavno dogospodarili in sedaj je že vseeno, ali izginejo par mesecev prej ali slej. Če prostovoljno odstopijo, jim ostane vsaj še upanje, da se reši ta ali oni na listo narodnih socialistov.

Socialdemokrati pa čutijo, da je čas pripraven za politične manevre; torej se obnašajo nekoliko razposajeno. Celo desetletje so se bili proti skupni fronti meščanskih strank, ki jo je bil zasnoval dr. Seipel, sedaj pa je ta fronta podrta: vsenemci in landbundovci so obležali na bojnem volilnem polju. Krščanski socialci so tudi bolj slabo odrezali. Izgubili so svoje dosedanje zaveznike, z nacionalnimi socialisti se pa itak ne razumejo, tako da so ostali bolj osamljeni in oslavljeni. Socialisti si mislijo, da jih je treba stisniti nekoliko v klešče, zakaj krščanski socialci se novih volitev baš ne veselijo. Dosedaj so veslali državni čolniček na tak način, da si niso pridobili slave. Vedno doživljamo samo „rešilne akcije“, ljudstvo pa je vedno bolj obubožano. Po računu socialistov bi se pri tem položaju dala morda ustvariti zveza med krščanskimi socialci in socialisti, kakor je bilo to do zadnjega časa v Prusiji. Takšen obrat bi seveda socialnim demokratom ne bil ravno neljub. Dasiravno v sedanjem času ni prijetno nositi odgovornosti za državne posle, ima vendar oni, ki sedi pri državnem koritu tudi veliko moč v rokah in lažje brani svoje ogrožene postojanke.

Na ta način se špekulira sem in tja. Pri tem je tudi dosedanja vlada upadel pogum. Dosedaj že ni imela večine v državnem zboru, odkar so izstopili vsenemci, sedaj je pa še poslanska zbornica postala nemirna — torej je vlada zbežala. Trenutno smo torej brez pravega državnega vodstva. Seveda bodo tudi novo vlado sestavili zopet krščanski socialci. Desno krilo te stranke je že podvzelo prvi poizkus, da bi se pritegnilo heimwehrovce k sodelovanju. Toda ta poizkus je hitro propadel; takšna vlada bi namreč imela v zbornici le en glas večine, socialisti so pa zagrozili z najostrejšo opozicijo. Menda bodo sedaj skrpucali vnovič in zadnjič vprego pred državni voz po starem receptu; krščanski socialci, Landbund in vsenemci si bodo zopet delili ministrske stolce.

Na vsak način pa bo to, kar pride, veljalo le za prehodno dobo. Morda že v poletju, na vsak način pa v jeseni bomo imeli nove volitve. **Takrat homo tudi mi koroški Slovenci oddajali glasovnice; preje pa bo treba napraviti trezen pogled naprej in nazaj. Pri zadnjih volitvah smo odločno povdarili našo voljo za resno sodelovanje pri ureditvi države. Sedaj bi se morali že kazati sadovi — toda kaj nam pove bilanca? Niti za senco niso znali ali pa niso hoteli omiliti strup sovraštva, ki se še vedno goji po slovenskem delu Koroške.**

Na vsak način pa naj veljaj ravno sedaj klic: Pokonci glave in trden korak! Ob novem letu smo zapisali na tem mestu besedo, da bodo oni, ki sovraštvo in nasilje pridigujejo, nazadnje sami strti. In kako hitro se je beseda uresničila! Kje je vsenemška stranka, kje je Landbund? **Koroški Slovenci pa še vedno živijo z ljubeznijo na svoji zemlji, ki so jo poddedovali od svojih dedov in pradedov. In kmalu jim bo sijalo lepše sonce, samo — glave pokonci!**

Omejitev uvoza.

Vsi mogoči ukrepi raznih vlad, da bi se znižal trgovinski primanjkljaj, so primanjkljaj šele povečali. Sedanja Burescheva vlada prihaja z novim poizkusom. Ozdraviti hoče avstrijsko gospodarstvo z omejitvami uvoza. Dne 30. aprila so stopile v veljavo uvozne omejitve, ki obsegajo 67 poljedelskih in industrijskih predmetov. Poljedelstvu in industriji omejitev uvoza bržkone ne bo škodovala, pač pa bo škodovala konzumentom, ki kupujejo blago za to, da ga porabljajo sami.

Vlada je uvedla že veliko ukrepov trgovinsko-političnega značaja, vendar vsi ti ukrepi niso prinesli nič dobrega, nasprotno, šele poslabšali so naš gospodarski položaj. Da vlada pri nas takšna beda, ni kriva samo racionalizacija, prehitri napredek tehnike, ampak v veliki meri tudi nezdrava carinska in trgovinska politika. Niso osamljeni slučaj, ko se more govoriti naravnost o neiskrenosti naše trgovinske politike, ki vali neuspehe vedno na sosedne države, dočim je sama vedno nedolžna. Da so sosedne države v tem oziru dosti liberalnejše, leži že v narodih in bo moral priznati to pač vsak objektivni opazovalec naše trgovinske politike. Ali ne leži mogoče tudi v tem velik del neuspehov naše vlade v tem pogledu? Tudi zunanja trgovina je zadeva medsebojnega zaupanja.

Bivši predsednik Hainisch je zapisal, da avstrijska trgovinska politika ni odgovarjala potrebam. In če piše to on, ki je kot zvezni predsednik več let od bližine zasledoval trgovinsko politiko naše države, se mu pač mora verjeti. Najprej se je država obdala s carinskimi mejami, potem se je vključila v devizne odredbe, sedaj pa je omejila uvoz.

Vsekakor stoji Avstrija gospodarsko slabo. Vrednost januarskega uvoza je znašala 133,1 milijona S, vrednost izvoza samo 60,7 milijona S, razlika 72,4 milijona S. V naslednjih mesecih se razlika ni izboljšala. Izvoz je znašal tedaj samo 45 odstotkov uvoza. V primeri z januarjem lanskega leta je padel uvoz za 21,5, izvoz pa za 34,5 odstotka: skupen promet za 26, primanjkljaj pa samo za 6 odstotkov. To je neprimerno razmerje. In ravno v tem se kaže pogršnost trgovinske politike in deviznih odredb. Namen teh odredb je bil vendar ta, da se zniža trgovinska pasiva. Uspeh pa je bil ravno nasproten. Zato lahko govorimo o samih po-

izkusih. Neuspehi bi morali vlado vsaj toliko spametovati, da opusti poizkuse na gospodarskem polju; omejevanje uvoza pri prizadetih državah še nikdar ni ostalo brez odziva.

Sklicuje se vlada na to, da je že 20 evropskih držav seglo po regulaciji deviznega prometa. Tukaj pa je treba uvaževati, da to, kar je ugodno za enega, ni vedno ugodno tudi za drugega, in da avtomatično prevzemanje ukrepov sosedov ni vedno dobro. Pa bomo bržkone pri omejitvi uvoza doživeli isti poraz kakor pri drugih trgovinsko-političnih ukrepih vlade. Kmetiški listi pozdravljajo ta ukrep vlade in pravijo, da je prišel pol leta prepozno. Upajo, da bodo poskočile cene kmečkih pridelkov, ker bo povpraševanje večje, ponudba pa manjša. Uvaževati pa je treba, da je kupna sila konsumentov padla in da je meso v sosednih državah dvakrat ali celo trikrat cenejši nego pri nas. Kaj bo potem, če pride do podunavske gospodarske federacije?

Listi, ki se zavzemajo za konsumente, pravijo, da malo ljudi ve, kaj je sekt in kaviar, pa tudi banan in pomaranč se bodo odrekli. Vprašanje pa je, ali je bila pri tem merodajna samo pasivna trgovinska bilanca; verjetno je, da so pri tem sodelovali proizvajalci. Vprašati se moramo, kaj bo reklo k temu inozemstvo. Končni uspeh bo ta: povišanje brezposelnosti, zmanjšanje davčne sile, neprimerne cene, znižanje mezd in plač in zmanjšanje notranje kupne sile. Pri tem pa nočemo reči, da bi bil ta ukrep vlade z ozirom na finančno krizo res potreben. Upajmo pa, da ne bo treba reči, da se je operacija sicer posrečila, bolnik pa je umrl!

Inozemstvo pravi, da je res, da omejitev uvoza trenutno lahko izboljša trgovinsko bilanco in tudi položaj Narodne banke, ker prepreči odtok deviz, toda prej ali slej se bo pokazalo, da je to dvorezen meč. Avstrijska javnost sama se boji, da bodo sosednje države odgovorile s tem, da s svoje strani omejijo uvoz iz Avstrije. Avstrija je pretežno industrijska država in nadaljna omejitev izvoza njenih industrijskih pridelkov v druge države bi lahko smrtno zadela glavno pridobitno panogo te dežele.

Vlada si je postavila za načelo, da je treba predvsem omejiti uvoz iz tistih držav, ki v Avstriji malo kupujejo. Posledica tega morajo biti nova trgovinska pogajanja. Gospodarski izvedenci pa menijo, da so carine na živino že tako visoke, da sploh onemogočajo vsak uvoz. Ker bi prihranki na vsem blagu, ki ga vsebuje seznam zadetega blaga, ne zadostovali za kritje primanjkljaja trgovinske bilance, je treba računati s tem, da bo v kratkem objavljen nov seznam blaga, za katerega uvoz bo potrebno dovoljenje.

Dejstvo je, da mi izvažamo mnogo predmetov v tujino, ki jih more tujina ravno tako lahko pogrešati kakor mi. Takšna politika neizprosno vodi k zmanjšanju trgovinskih stikov s sosednimi državami, k zaprtju mej in končno h katastrofi gospodarstva. Ni v srednji Evropi več nobene države, ki bi mogla živeti sama iz sebe in popolnoma zapreti svoje meje. Zato so stara in novejša stremljenja, ustvariti v srednji Evropi gospodarsko skupino, še vedno privlačna. Gotovo nobena država iz simpatij do druge ne bo dovoljevala posebnih ugodnosti.

Z omejitvijo uvoza se bodo podražile cene. Sploh pri nas cene niso v skladu s skupno silo širših plasti naroda. Kako je padla v zadnjem času kupna moč konsumentov, kažejo najlepše državni dohodki. Od kupne moči naroda pa je odvisno tudi naše kmetijstvo.

Vse manjšine naj uživajo enako zaščito! V času od 20. do 26. julija se bo vršil v Ženevi kongres Mednarodne parlamentarne zveze, v kateri so zastopani člani parlamentov posameznih držav. Zveza ima tudi manjšinski odsek, ki proučuje položaj narodnih manjšin. Ta se je te dni sestala na Dunaju. Razpravam pristopujejo tudi poverjeniki manjšinskega kongresa. Vršijo se pripravljala dela za kongres v Ženevi. Podlago posvetovanj tvori sklep londonskega kongresa, da se namreč mora uvesti zaščita narodnih manjšin v vseh državah, torej tudi v tistih, ki niso v smislu mirovni pogodbe dolžne, da podajajo račune o ravnanju s svojimi manjšinami. To vprašanje je izredne važnosti predvsem za jugoslovansko narodno manjšino v Italiji. Italija ni v Versaillesu hotela sprejeti formalne obveze, da bo spoštovala pravice Jugoslovancov in Nemcev, češ, da daje njena kulturna tradicija dovolj jamstva, da ne bo krtila pravic narodnim manjšinam; vsaka formalna obveznost v mirovni pogodbi bi bila za Italijo uprav žaljiva. Kratka zgodovina povojnih let je pokazala, da so se varali tisti, ki so v obljube Italijanov verjeli in niso Italije prisilili, da bi se v mirovni pogodbi obvezala spoštovati pravice narodnih manjšin. Prav radi tega, ker ni Italija podpisala nikake obveze v tem pogledu, ni bilo mogoče niti predstavnikom narodnih manjšin v Italiji niti Jugoslaviji ali Avstriji spraviti vprašanja njihovih narodnih manjšin v Italiji pred Društvo narodov. Narodno-manjšinski odsek medparlamentarne unije stremi vztrajno za tem, da bi se zaščita narodnih manjšin raztegnila na vse države. V Londonu je bila že sprejeta resolucija, naj bi se ta zaščita tudi uzakonila v posameznih državah; nadalje naj bi se v vsaki državi ustanovili poravnalni sveti, ki naj bi skušali poravnati spor med državo in narodno manjšino že doma, preden bi prišel pred Društvo narodov. Na Dunaju so se zdaj posvetovali o tem, kako naj bi se ti sklepi v resnici tudi izvedli. Sklenjeno je bilo, naj manjšinski odsek vpraša svet medparlamentarne unije za zadevna pojasnila. — Uspeh tega posvetovanja je sličen takorekoč ničli. Ravno od premnogih posvetovanj ne pridemo do rezultata in manjšine umirajo naprej. Sicer pa se pri nas spoštuje mirovna pogodba o varstvu manjšin tudi samo v toliko, kolikor je potrebno, da se more država kriti napram zunanjemu svetu in kazati svojo veliko širokogrudnost, ki obstoji samo v tem, da je treba uničiti vse, kar je slovenskega.

Predsednik francoske republike ustreljen. Pavel Doumer si je ogledal dne 6. t. m. knjižno razstavo v Parizu. Ko se je vpisaval v zlato knjigo, je oddal na njega neki Rus dr. Pavel Gorgulov tri strele iz samokresa. Dva strela sta ga zadela in Doumer je padel na tla. Dvakratni prenos krvi ni mogel rešiti njegovega življenja, umrl je 7. t. m. v ranih jutranjih urah. Atentatorja so takoj razorožili in aretirali. Izpovedal je, da je streljal na njega vsled tega, ker Francija ne napove Rusiji vojne in ker ji daje denar. Časti pa Mussolinija in Hitlerja. Prvi vtis je ta, da dr. Gorgulov ni pri zdravi pameti. Za njegovo ženo je bila izdana tiralica, pa jo je še pravočasno popihala preko meje.

Kdo naj se spozna? Spoznati se ne more niti preiskovalni odbor Društva narodov, kakšen je dejanski položaj v Mandžuriji. Prvo poročilo preiskovalne komisije ugotavlja, da trenutno še ne more dati določenih priporočil ali staviti konkretne predloge, temveč se mora omejiti na opis vojaškega položaja v Mandžuriji, ki pomeni popolno anarhijo. V Mandžuriji je približno 202.000 mož japonskih in 190.000 mož kitajskih čet, katere pa je treba smatrati za neredne. Razen tega je tamkaj še 85.000 mož nove mandžurske države, ki so jih Japonci izvežbali in popolnoma opremili. Razni oddelki se stalno vojskujejo med seboj, tako da o varnosti v Mandžuriji ne more biti govora. Kdo je za spopade odgovoren, se še ne da nedvomno ugotoviti, posebno še, ker Japonci kakor tudi Kitajci zavračajo odgovornost drug na drugega. V takih okoliščinah bo mogla komisija šele pozneje staviti konkretne predloge in priporočila. — Z druge strani se poroča, da je močan oddelek upornikov napadel v bližini mesta Vukimihov vlak, v katerem so se vozile japonske čete iz Harbina. Med Japonci je 30 mrtvih in več ranjenih. Uporniki so pobegnili proti severu.

Politične vesti. Prihodnja reparacijska konferenca se vrši v juniju v Lausanni. Anglija

predlaga skupno konferenco velesil, potem konferenco z na reparacijskem vprašanju direktno zainteresiranimi državami in nazadnje konferenco z ostalimi državami, ki naj se nanaša na finančni in gospodarski položaj južnovzhodnih držav in na splošna denarna vprašanja. — Nemški gospodarski minister prof. Warmboldt je odstopil. Brüningova vlada je zašla vsled tega v neprijeten položaj. Brüning se pogaja z narodnimi socialisti, ki naj bi dobili zunanje, notranje in gospodarsko ministristvo. Narodni socialisti naj bi pokazali, da niso samo bobnarji, ampak da znajo ustvariti tudi nekaj pozitivnega za nemški narod. — Nekaj turških ministrov se nahaja trenutno v Rusiji, kjer študirajo sovjetski gospodarski sistem, posebno pa državne konzumne zadruge. V zvezi s tem se pravi, da namerava turška vlada poddržaviti vse javno življenje. Državni uradniki, nameščenci in zaposlenci bi sprejemali samo četrtno plače v gotovini, za ostale tri četrtine bi jim pa bili izročeni boni, s katerimi bi si lahko v državnih konzumih nabavili živila in ostale potrebščine. — Čeravno je bil na glavnega japonskega delegata v Šanghaju izvršen atentat, je bil mir med Kitajci in Japonci kljub temu podpisan. Kitajci ostanejo v svojih položajih, Japonci pa se umaknejo v japonski del. — Glavni stan narodno-socialističnih napadalnih oddelkov se je preselil v samostojno mesto Gdansk. Kmalu na to je bilo v angleških listih čitati, da nameravajo Poljaki zasesti Gdansk. Kaj takega Poljakom ne pade v glavo. To vest so raztrosili nemški nacionalisti samo vsled tega, ker bi radi dobili pretvezo za ukinitve gdanske samostojnosti in priključitev svobodnega mesta Gdanskega z ozemljem k Nemčiji. Diši pa jim tudi ponemčeni poljski koridor, ker deli nemško ozemlje. — Tardieu je prišel z novim razorožitvenim predlogom. Pravi, da se mora Amerika obvezati, da takoj prekine vse trgovinske odnose z vsako državo, ki bi jo Društvo narodov proglasilo za napadalko in ki bi kršila obstoječe mirovne pogodbe. Glede Anglije je Tardieu zahteval, da se mora obvezati, da bo dala vso svojo mornarico na razpolago Društvu narodov za izvajanje gospodarske blokade. Izgleda, da smo še daleč od prave razorožitve in da se bo še naprej metal denar za oborožitev, ko ga gospodarstvo tako krvavo rabi.

4. božja zapoved: Spoštuj očeta in mater! Spoštuj tudi jezik, zemljo in dom, ki si ga prejel od očeta in matere!

PODLISTEK

Otrok o Bogu.

Sami sva bili z štiriletno Svetko doma, sami, v dvoje, jaz s pletenjem, pri meni otrok s svojo iskro domišljijo. Bila je zdaj na klopi, zdaj na tleh, zdaj na stolu za menoj z ročicami okrog mojega vratu ali v mojih laseh in nato zopet v tek po kuhinji.

Pravkar se je pripravljala, da zleze na mizo. Kar se domisli: „Mamica, na mizo ne smem, na mizi je kruh pa — Bog.“ „Res je“, ji pritrdim. Nekoliko pomolči in pravi: „Mamica, kaj ne, Jezuščka moram imeti še bolj rada kot tebe?“ „Seveda, še veliko bolj. Tudi Jezušček te ima veliko veliko bolj rad, kakor te sploh more imeti rad kdo drug, tudi bolj kakor te moreva imeti rada jaz in očka in kdorkoli. Tudi mene ti je Jezušček dal in tebe meni. Jezušček — Bog nam daje sploh vse: življenje in zdravje, kruh in vodo, solnce in zrak, konjičke in kravice, ovčke in putke, ptičke in zajčke, vse imamo od njega.“

Enkrat, dvakrat je odskakljala po kuhinji gori in doli, od oken do vrat in vpraševala: „Mamica, ali je Jezušček Bog?“

„Da, Jezušček je Bog; druga božja oseba je. Svetka, ali veš koliko je Bogov?“ In pravila sem ji, kakor že nekaterokrat: „Samo en Bog je.“ Svetka pa je ponavljala za menoj. In še dalje: „Koliko je božjih oseb? In kako se imenujejo?“ Odgovora, da so božje osebe tri in da se imenujejo Oče, Sin in Sveti Duh, sta ji bila lahka, ker se že precej dobro prekrži. Zopet je skočila na tla in nazaj na klop in še enkrat na tla tekla od okna do vrat in spet do okna.

DOMAČE NOVICE

Legitimacije za XII. mednarodni velesjem v Ljubljani, ki se vrši od 4. do 13. junija, je uprava Ljubljanskega velesjema že začela razpošiljavati. Avstrijski posetniki velesjema imajo na naših železnicah 25% popusta, na jugoslovanskih pa 50%. V času letošnjega velesjema je v Ljubljani veliko večjih prireditvev, ki bodo zanimale tudi nas. Priporočamo mnogoštevilno udeležbo! Izkaznica stane 30 Din., vizum 20 Din. Izkaznica se dobi v upravi našega lista, ki oskrbi po potrebi tudi vizum. Čas velesjema je prilika, da si ogledamo našo slovensko metropolo na najcenejši način. Obiščite jo!

Svetna vas. (Občinske volitve.) Volilni boj v naši občini je bil letos zelo živahen, a vendar je bil kolikortoliko dostojen. Volilna udeležba je znašala 84%. Naši volilci so razum male izjeme vsi prišli na volišče. Pa tudi nasprotne stranke, Kärntnertroue Wirtschaftspartei iz soc. demokrati so spravili vse svoje ljudi na volišče. Zanimivo je, kako naša stranka v naši občini od volitev do volitev postopoma napreduje. Pri prvih volitvah po plebiscitu l. 1921 je dobila 152 glasov, letos pri obč. volitvah pa že 242 glasov. Napredek tekem desetih let za približno 100 glasov. Le res vztrajnemu organizatoričnemu delu je uspelo, da moč stranke v sedanjih težkih časih ne pada, ampak da raste. Pridobili smo en mandat, tako da jih imamo 9 in s tem tudi absolutno večino v obč. odboru. Naravnost otročji in smešen pa je bil nastop naših soc. demokratov. V bratskem objemu so se znašli s svojimi smrtnimi sovražniki Heimwehrom in hitlerjevci in so skupno v družbi lepili plakate, posebno za našo občino napravljene „Aufrufe“ na Kärntnertroue Bevölkerung der Gem. Weizelsdorf“ ter so pri posameznikih agitirali celo s tem, da voli kar hočeš, samo slovenske stranke ne. (Čisto v smislu navodil Heimatbunda. Ur.) Ravno to pa je bilo za socije pogubno in je mnogo njih volilcev glasovalo za Wirtschaftspartei, ki je s tem obdržala svoje prejšnje štiri mandate. Soc. dem. pa so nazadovali za en mandat in imajo 3 mandate. Tako se je v boju proti ubogemu slov. ljudstvu pokazala socialistična internacionala v pravi luči. Čas je, da spregledajo že enkrat vsi, ki se še pustijo farbati od soc. demokratov, češ, da niso proti Slovencem. Obžalujemo pa tudi tiste zapeljane posestnike, ki so kljub temu, da priznavajo skrbno gospodarstvo v naši občini, v slepi strankarski strasti

Pa pravi važno: „Mamica, Bog je priden.“ Odvrnem ji: „Bog je priden, je premalo. Več, več! Bog je popoln. Najboljši in najlepši je, najbolj nas ima rad in med nami prebiva. Povsod je, vse vidi, vse sliši.“

Tako se je nadaljevalo skoraj vse dopoldne. Tak pogovor z otrokom štirih let nas nehote opominja, naj pojma o Bogu ne podajam premalo duhovno, preveč po domače, človeško prikrojenega. Kolikor je treba, si ga itak priredi in približa otrok v predstavi sam. Mi pa glejmo, da obvarujemo pojem o Bogu in o božjih skrivnostih čim najbolj čist, brez nepotrebnih primesi, ki se jih prerade primejo sence in slabosti naše pomanjkljivosti.

Bilo je o božiču po tem. Svetka je dobila na sveti večer punčko. Drugi dan sem jo vabila s seboj v cerkev k Jezusu. Pa se ji kar ni in ni dalo ločiti od punčke. Vprašam jo tedaj: „Koga imaš rajši: punčko ali Jezuščka?“ Ona brž: „Punčko!“ „Kako? Saj ti je punčko Jezušček dal.“ se čudim jaz! Če mi je Jezušček punčko dal, moram punčko rada imeti,“ se mala brani dalje. „Toda,“ ji odvrnem, „ko ti Jezušček punčke še ni dal, si ga imela najbolj rada, zdaj pa ti je dal še punčko; ali ga ne boš imela še bolj rada?“

Vstala je, odnesla punčko spat in šla z menoi v cerkev, k Jezuščku. —

(To je kratek odlomek iz knjige „Iz duhovnega življenja družine“, spisala Milica Grafenauerjeva, založila Družba sv. Mohorja v Celju. Cena broširani za ude Din. 18.—, za neude Din. 24.—, vezani za ude Din. 24.—, za neude Din. 32.— — Knjiga je doživljanje v lastni številni družini, sad mnogoletnih bojev, trpljenja in veselja. Dekletom, nevestam, materam jo najtopleje priporočamo. Predgovor ji je spisal škof dr. Rožman. — Nakup posreduje tudi celovška Mohorjeva družba.)

glasovali proti temu gospodarstvu, čeravno ga sami proglašajo za „musterhaft“. Upamo, da spregledajo tudi ti! Našim zavednim volilcem pa izrekamo vse priznanje in zahvalo za tako odločen nastop na volišču, ker so s tem dali polno zaupanje možem, ki vodijo vestno in varčno gospodarstvo v naši občini.

Dobrla vas. (Volitve.) Med občinami, ki so izgubile po en mandat, je bila v našem listu imenovana tudi naša. V razmerju od volitev l. 1930 smo izgubili 27 glasov. Mandat pa bolj vsled nižjega števila občinskih svetnikov, ki je padlo od 22 na 20. Izguba gre na račun nasilja, ki ga je izvajala vladajoča gospodarska stranka z raznimi sredstvi kot: pritisk na dolžnike nemške hranilnice, pri revežih z občinskimi podporami in raznimi obljubami in grožnjami. Pritisk je bil velikanski. Sploh se že dalj časa prakticira z zaznamovanimi glasovnicami, češ, bomo vsaj natančno vedeli, kdo voli z nami in kdo ne. Občinska volilna komisija za volilni okoliš Dobrla vas je tokrat odklonila 76 takih glasovnic od gospodarske stranke, o veljavnosti katerih bo odločala deželna volilna oblast. Vprašati se moramo, ali so to še tajne in proste volitve. Diktatorji te stranke bi morali vedeti, da rodi sila protisilo in da tudi njih drevesa ne bodo zrastle do neba in vsako še tako dobro organizirano nasilje se mora enkrat zrušiti. Primerov imamo dosti v zgodovini starejšega in novejšega datuma. Hvala pa našim zavednim in neustrašnim volilcem, ki so se kljub vsemu temu moško postavili!

Sele. (Požar.) Minulo je komaj 14 dni, odkar je v sosednjem Zgornjem Selu pri Šmarjeti ogenj upepelil tri domovja, pa je enaka nesreča obiskala tudi Sele. Na križev pondeljek dopoldne je začelo goreti pri Spod. Dovjaku na Srednjem Kotu in v četrto ure se je vsled močnega vetra ogenj razširil na sosednja poslopja ter uničil tako Spodnjemu Dovjaku hišo in prevžitkarco, Zgornjemu pa vse razun kašče. Požrtvovalnemu delu sosedov in požarnih bramb iz Sel in Bajtiš, ki sta prihitali z ročno brizgalno, se je posrečilo obvarovati skedenj in rešiti stroje in nekaj hišne opreme in obleke. Rešena je tudi vsa živina. Ogenj je nastal vsled tega, ker se je vžgalo tramovje, vzdano v dimnik. Posestnika sta bila sicer zavarovana, a v teh hudih časih in draginji domova zopet pozidati ne bo lahko. Tekom 25 let je to tretji večji požar; zanimivo je, da je vsakokrat gorelo meseca majnika.

Radiše. (Gozdarski tečaj.) Morda si mislite, da na Radišah spimo. Ne. Dne 1. maja smo imeli enodnevni gozdarski tečaj. Vsa čast kmetijski podružnici, da skrbi za izobrazbo in za napredek trpečega kmeta! Vsakemu je bila dana možnost, da se pouči v ravnanju z gozdnimi sadikami, kako mora te saditi, da uspevajo. Resnica je, da je gozd kmetova hranilnica. Je tedaj dragocen zaklad, ki se ga pri nas premalo uvažuje. Res je dalje, da raste smreka tudi sama, a veliko hitreje raste, če se nasadi. Gozd ne smemo obiskovati samo s sekiro, ampak gojiti moramo tudi ljubezen do njega in nasaditi naše posekane planjave. Ako hočemo ostaniti na domači grudi, moramo sčititi tudi naše gozdove. Če nasadimo sadike, ne skrbimo samo zase, ampak tudi za naše naslednike in ta je vendar prva naša dolžnost. Odposlanec deželnega kulturnega sveta, g. inž. Moser, je nam razlagal vse potrebno o gojenju sadik. Upajmo, da njegovo predvajanje ne bo ostalo brez uspeha. Morali pa smo tudi gasiti gozdni požar. Zažgan je bil gozd posestnika p. d. Pridovnika. Pogorelo je približno dva orala gozda ter je škoda znatna. Pri gašenju je prevzel vodstvo g. inž. Moser. Ta je ljudi takorekoč prisilil h gašenju, ker je za to kot nadkomisar upravičen. V tem slučaju je gorel gozd našega pristaša in nekateri nasprotniki niso hoteli gasiti, češ, da gori samo gozd „enega čuša“. V težkih časih se nahajamo, a še so med nami takšne razmere. Čas bi bil, da se to neumno nasprotstvo odpravi! Požar smo opazili ob 11. uri dopoldne in smo ga gasili do ene ure popoldne. Nato smo jo mahnili v drugi gozd, kjer smo praktično izvedli sajenje sadik. Med potom po gozdu nam je g. inž. pokazal marsikaj nepotrebnega v naših gozdovih. Vršiti bi se imel tudi tečaj za merjenje lesa, ki je pa zaradi pomanjkanja časa izostal ter se bo vršil drugič. Gasilce gozdnega požara je povabil na zakusko posestnik gozda g. Pisjak, p. d. Pridovnik. Zbrali smo se pri sodčku piva in pri

Odprodaja različnega blaga, nizko pod ceno, radi prestavka v trgovini.

KLEMENJAK
Celovec, Kaiser-Franz-Josefsplatz 3

polnih krožnikih mesa. Sledile so slovenske narodne pesmi.

Koroške novice. Prošnje za sprejem v Marijanišče je treba vložiti do najkasneje 20. junija potom župnijskih uradov. — Dne 30. aprila so našli na Koroškem 14.195 podpiranih brezposelnih. V teku enega tedna se je število znižalo za 1041. — Na zborovanju Schulverein Südmarke v Celovcu je poročal poslovodja Majer-Kajbič, da so zadnje občinske volitve pokazale, da se pozicija narodnih Slovencev ni oslabilila. Torej so bila vsa prizadevanja Heimatbunda in Südmarke zaman. Še vedno prevladuje duh 20. oktobra 1920 v teh krogih. V nemških mogoče ne? Njih kulturne in gospodarske organizacije jim dajejo v vseh gospodarskih vprašanjih močno zaslombo. Potrebno je protidelovanje! Po vojni sta se ustanovili 2 šulverajnski šoli, podpirali so se šivalni in konkurenčni kuharski tečaji, knjižnice, učiteljskišniki itd. Kaj sledi iz tega za nas? Da se moramo še trdnejše okleniti naših kulturnih, gospodarskih in političnih organizacij in jih tudi denarno podpreti. Omenjena organizacija, katere edini namen je germanizacija, je nabrala lani preko 30.000 S. — Koroški mesarji so na svojem zborovanju dne 1. t. m. v Velikovcu protestirali proti klanju živine po kmetih. Še te malenkostne ugodnosti so kmetom nevoščljivi. Ne dopade se jim tudi, ker dobavljajo obmejni uradniki meso iz Jugoslavije, kjer je za polovico cenejši. Zdaj pa pogledajte mesarje! Noben kmet ni tako dobro rejen kakor so mesarji, in od samih izgub to menda ne pride. — Kaplan Anton Kuchling je postal upravitelj župnije Bistrica na Zili. — Borovčiči protestirajo proti temu, da bi se opustila puškarska šola. — Na javno dražbo pride dne 1. junija pri okrajnem sodišču v Železni Kapli Osenikovo posestvo v Lobniku (61.705—41.137 S); dne 7. junija pri okrajnem sodišču v Rožeku Travajnovno posestvo v Šmartnu (19.544 — 13.031 S); dne 7. junija pri okrajnem sodišču v Beljaku posestvo v Bistrici na Zili, vložna številka 163 (22.855 — 15.370 S); dne 14. junija pri okrajnem sodišču v Rožeku posestvo v Vrbi, vložna številka 123 in 501 (100.313 — 51.815 S).

NAŠA PROSVETA

Stroj in človek.

Misli k našemu položaju in nadaljnemu razvoju.

„Mašine so krive sedanje stiske“, pravimo. Prehitro so v zadnjih desetletjih inženjerji in tehniki gradili vedno boljše in vedno več strojev. Ti so izpodirali vedno večje število delavcev od dela in kruha. Stroji so množili količine blaga, a obenem armado brezposelnih. Zato postaja posebno v delavskih vrstah želja po odpravi in porušenju strojev vedno močnejša. Svet kriči po delu za brezposelne, vsled prevelike proizvodnje padajo cene in se blago kopiči, medtem ko narodi obubožavajo ob rastočih socialnih dajatvah. Mrtvi stroji da so krivi grozeče katastrofe.

In vendar se imamo prav strojem zahvaliti za vso udobnost našega življenja: velik del naše hrane, stanovanjska oprema, knjige in listi in še tisoče drugih potreb nam danes daje stroj. Če sedaj ljudstva porušijo in demontirajo stroje, se morajo znati odpovedati tudi vsem tem dobrinam, ki jih jim danes stroj nudi. Cele stanove po tovarnah in trgovinah, pisarnah in šolah, stanove penzionistov in rentnikov hrani danes stroj in po porušenju strojev bi se morali vsi ti vrniti k neposrednemu delu za hrano in obleko. Saj bi se niti ljudstvo na deželi ne znalo več odpovedati novemu življenju, ko vedno rajši krije svoje potrebe iz trgovine in mesta.

In je li krivda na strojih? Premislimo sledečo primero:

Tovarna je delala prej s 50 delavci. Nato so iznašli inženjerji stroj, ki proizvaja v istem času, kot prej delavci, še enkrat večje količino

blaga. Za postrežbo rabi stroj samo še 15 delavcev. Podjetnik, ki se itak nahaja v težki borbi za obstoj z drugimi podjetji, odslovi nato 35 delavcev, ki ostanejo sedaj brez kruha in zaslužka. Tako si podjetnik prihrani plačo 35 delavcev in zasluži pri blagu dvakratni dobiček. Brezposelna armada delavcev mu ponuja delo za nižjo plačo in on lahko sedaj zniža celo že plačo ostalih 15 delavcev. Brezposelno delavstvo postane navezano na podporo države, ki jo plačuje le po zvišanju socialnih bremen. Vsled zvišanih bremen ubožava ves narod, blaga ne more več kupovati v toliki meri in končno zastane celotni gospodarski aparat z vsemi stroji vred. Krivda pa je v tem, da je užival neposredno dobroto strojev le podjetnik in ne delavci v obliki krajšega delovnega časa ali zvišane plače. Seveda je trajala ta dobrota samo do časa, dokler niso konkurenčna podjetja z istimi stroji v gospodarskem boju za kupca znižala cene blagu. In tedaj mora prvi podjetnik misliti na še popolnejši stroj in celotni razvoj se ponovi iznova. Položaj se mora poostri vedno bolj in končno dovesti do popolnega gospodarskega zastoja.

Menda je v tem primeru dokaza dovolj za gnilobo današnjega gospodarskega in družbenega reda. Ni v strojih nobene krivde, marveč edino v ljudstvu, ki jih v namišljeni osebni svobodi hoče izrabljati samo v lasten prid in v tej slepoti žene ves narod v katastrofo. Stanovi pozabljajo na medsebojno vezanost in ob bolehanju enega uda vsega narodovega telesa razboli celo telo.

Kod je torej izhod: Strojev ne bo treba rušiti, pač pa bodo morali narodi docela izpremeniti pojmovanje svojih dolžnosti do brata in sosedu in se zopet znajti v duhu ljubezni in pravice. Potem bo stroj narodom blagoslov in pot k vedno večjemu blagostanju. Če pa narodi tega ne bodo hoteli ali ne zmogli, pa je boljši, da porušijo vse stroje in se vrnejo v stoletja nazaj.

Kod je bodočnost: Mi verujemo v človeka in v zavest njegovega dostojanstva in v silo še nepokvarjene narave v tem božjem otroku — človeku.

Glinje. (Materinski dan.) Slovenska čitalnica v Glinjah uprizoni na binkoštni pondeljek, to je dne 16. maja 1932, materinski dan s sledečim sporedom: govor, deklamacije, igra „Na krivih potih“ in drugo.

Sveče. (Materinski dan.) Obhajamo ga v nedeljo dne 22. maja z naslednjim sporedom: ob 6. zjutraj cerkveno opravilo s skupnim obhajilom mater, popoldne ob 3. v dvorani pri Adamu izvencerkveni del z govorom, deklamacijami in igro „Človeški poklic“. Matere, vaš dan je ta, zato ga ne prezrite!

GOSPODARSKI VESTNIK

Položaj kmetov na Koroškem.

V seji deželnega kulturnega sveta, dne 22. aprila se je med drugim govorilo tudi o položaju kmetiškega gospodarstva na Koroškem. Razgovor je bil pomemben. Ne pomaga nič, če tožimo doma drug drugemu, ne pomaga nič, če bo socialni demokrat rekel, da je treba vse razdeliti, ali če poroča stranka rujavih srajc, da je treba žide pobiti in vpeljati novo nemško vero. Marveč treba je, da preudarijo ljudje, ki stvar razumejo in da se išče poti iz sile, v katero smo zabredli po vojni.

Inž. Meierhofer je poročal o preiskavanjih računskega urada. Preračunal se je gospodarstvo 81 kmetij in našlo, da je imel gospodar lani na hektar 66 S več stroškov nego dohodkov in da se mu vrednost hektarja zemlje ne samo ni obrestovala, marveč se je plačalo 41 S povrh. Čistega doneska zemljišč ni bilo nobenega, nasprotno je bilo na hektar izgube 30 S. Kmečko premoženje se je proti letu 1930 pro hektar zmanjšalo za 49 S. To se pravi, kdor ima n. pr. 10 hektarjev zemlje, ima letos 490 S premoženja manj od lani. Na hektar se je počez plačevalo za dolgove 10 S obresti, počez se je zadolženje pro hektar dvignilo od 176 na 185 S. Dolgovi bi bili še hujše rastli, ko bi bilo mogoče denarja kje dobiti. Če se računa, da imamo v deželi 25.000 kmetij in če vzamemo kmetije počez s 15 hektarji, se je dolg naših kmetov namnožil v enem letu za 3.375.000 S, vsega dolga pa je približno 20.750.000 S. Kmetova dru-

žina mora živeti. Od teh potreb družine se je z dohodkom iz kmetije plačalo samo še četrtinko, tri četrtinke pa je kmet plačal ali z gozdom, ali pa je moral delati dolg. Finančna oblast ima izračunano, da daje srednja kmetija v letu 1790 S dohodka. Računski urad je napravil obratni račun za 71 kmetij in našel, da je počez pri vsaki v letu 50 S izgube! Za srednjo gorjansko kmetijo ima finančna oblast izračunan dohodek 2640 S, računski urad dožene 1000 S izgube. Za 18 večjih kmetij je finančna oblast izračunala počez dohodka 9200 S, računski urad kulturnega sveta pa je našel, da imajo počez vsi 100 S izgube.

Za to ni nobenega dohodka, za katerega bi se mogel plačevati dohodninski davek. Natančno izračunani, strokovno pravilno dognani račun dokazuje, da je ves dohodek pod ničlo. Gospodarske razmere so ne samo neugodne, marveč takšne, da se kmet bliža polomu.

Striessnig: K tem ugotovitvam se mora kulturni svet postaviti z vso odločnostjo. Kaj je z davkom na blagovni promet, kaj z dohodninskim davkom? In kaj se naj reče k dejstvu, da se davkarje tudi tam, kjer se je davek redno plačeval z malimi zaostanki, ne da bi se kmeta vprašalo, intabulira na posestvo? To so razmere, katerih si ne moremo pustiti naprej dopasti.

Ferlič: Pravočasno smo povedali, da kmet živi od substance — od starega premoženja. Zadnji čas je vlada kmetijstvu bolj naklonjena, ali ni se ji posrečilo, da bi se dvignila cena kmečkega pridelka in zato se morajo znižati izdatki. Vlada je preslaba, pomagati si moramo sami. Vlada stori premalo, da bi se zmanjšal primanjkljaj trgovinske bilance, delikates ne bomo mogli naprej uvažati. Kmet se ne bo uničil, pomagati si moramo sami in oskrbeti se sami. Naj parlament pokliče gospodarske voditelje, ako sam razmeram ni več kos! Tirjati moramo od vlade: 1. da se odgodi plačevanje davkov, 2. da se ne odpove več nobeno posojilo, 3. da se obrestna mera zniža, da postane znosna. Naj se ne govori naprej o naseljevanju, poprej je treba držati obstoječe kmetije.

Msgr. Podgorc: Kmetijske razmere poznamo vsi in treba je, da se v sedanjem času zelo glasno pove, da tako nemore iti naprej. Ali kar povemo, mora biti premišljeno in zato ne moremo za Ferličeve predloge glasovati kar danes. Svet bi se nam smejal. Stvar se mora od poklicanih strokovnjakov preudariti in pravilno povedati, ako hočemo uspeha. Če rečemo: Kmet naj ne plačuje davkov, kaj potem? Dežela bo zaprla šole, odpoklicala orožnike, zaprla pošte. Jasno je pa, da mestno ljudstvo še nikakor ne verjame, da se kmetu godi veliko slabše kakor ljudem, ki dobivajo vsak mesec svojo plačo: potem pa je naravno, da vsak stan, ki ima seve tudi svoje križe, uradnik in obrtnik, misli nase, na kmeta pa moramo misliti mi.

Dandanašnji se stanovi branijo s časniki; tukaj se govori, tukaj se zagovarja. Dokler si kmetijstvo ne ustvari časnika, ki bo enako močan kakor „Arbeiterzeitung za delavce ali „Neue Freie Presse“ za industrijo, se kmet ne bo mogel uspešno braniti. Velik časnik je strojnica, proti kateri stojimo prazni in tožimo. Gospodarska kriza je zelo komplicirana zadeva. To je kakor bolnik; zdravniki stoje ob postelji, bolezen so spoznali, ali zdaj najti zdravilo, to ni preprosta stvar. Med točkami pa je ena, ki bi se res dala izsiliti. To je znižanje obrestne mere. Pri obrestovanju denarja se je treba ozirati na dve plati: pomanjkanje denarja je, povpraševanje je veliko, malo ponudbe, velika potreba, torej mora denar biti drag. Ali to ni tako. Izposojevanje denarja ima svojo moralčno plat. Narodno socialistična stranka hoče obresti sploli odpraviti. To je seve nemogoče. Ali obrestovanje je dovoljeno samo do neke meje, potem postane nemoralno, nedopustno, grešno. Današnja obrestna mera je vsa grešna in nedopustna in zato se jo sme in mora odpraviti. Moralčne plati ne smemo prezirati. Stavbena družba Wüstenrot je zgrajena na nado, do bodo ljudje tam vlagali denar po 2%, in res ga ljudje vlagajo in družba ljudem posojuje za zgradbo hiš po 4%. Z moralčno silo bi se dala znižati obrestna mera sploh. Jaz tukaj mislim na škofo in župnike. Ti naj pridigajo, da je visoka obrestna mera grešna in nemoralna. Potem dobri ljudje svojih grošev ne bodo dvigali iz posojilnic in jih nalagali pri ljudeh, k ponujajo 12% za vloge, pa konečno gredo v konkurz. Seve ne smemo ostati samo pri pridigi. Da je previsoka mera

obresti nemoralna, je že davno priznala postavodajca, ko je izdala zakon zoper oduševstvo. Kdor se posluži nevednosti ali potrebe soseda, da od njega jemlje neprimeren dobiček, je kriv oduševstva. (Konec sledi.)

Prevozne olajšave za potnike in blago, namenjeno na XII. Ljubljanski velesejem, ki se bo vršil letos od 4.—13. junija, so dovolile sledeče tuje države: Avstrija, Bolgarija, Čehoslovaška, Grška, Italija, Madžarska, Nemčija, Poljska, Rumunija, Švica.

Tržne cene. Velikovec: biki 0,50—0,60, pitani voli 0,90—0,95, vprežni voli 0,80—0,90, junci 0,70—0,80, molzne krave 0,60—0,75, pitane krave 0,40—0,60, telice 0,60—0,80, zaklani prašiči 1,70, plemenski prašiči 1,60—2,20, ovce 0,50—0,70, koze 0,30—0,50 S za kg žive teže. Sirovo maslo 3,60—4,40 S, pšenica 33 do 34, rž 32, oves 23, proso 15, konoplje 50, ječmen 26, grahorca 30, ajda 25, krompir 10 do 12, leča 32, fižol 50 g za kg. — Gradec: voli 0,80—1,32, biki 0,65—1, krave 0,60—0,85, telice 0,75—1,17, klobasarice 0,40—0,60 S za kg žive teže. Kislo seno 13,50—14,50, sladko 15 do 16,50, slama 8,50—14 S za meterski stot. — Na Dunaju je pretekli teden poskočila cena špeharjev in pršutarjev za 5 do 10 g, kakor tudi zaklanih telet. Stalne cene seveda ni, ker je odvisna od povpraševanja in ponudbe.

RAZNE VESTI

Razno. Zvezna železnica je s 5. t. m. ukinila direktne vozovnice do nemških, madžarskih, jugoslovanskih, romunskih, češkoslovaških in poljskih postaj. Take vozne listke izdajajo samo še potovalne pisarne. Glede prtljage ni nobene zapreke. Potemtakem se more vzeti vozni listek samo do državne meje, na obmejni postaji v sosedni državi pa je treba kupiti novega do postaje, kamor se hoče kdo peljati. — S 1. junijem se opustijo na Štajerskem naslednja okrajna glavarstva: Mürzzuschlag, Radgona in Voitsberg. Radgona res nima več pravih pogojev za samostojno okrajno glavarstvo, ker je izgubila veliko ozemlja na Jugoslavijo. Dosti slovenskega ozemlja pa je še pod Avstrijo. — Na Dunaju so se pojavili ponarejeni bankovci po 20 S. So ročno delo. — Vsled uvoznih prepovedi so poskočile na Dunaju cene naslednjih proizvodov: sirovo maslo za 60 do 80 g, mast za 20 g, svinjsko meso za 20 g, v velikem za 10 do 15 g. — Knez Starhemberg, vodja Heimwehra, je prijavil poravnalno postopanje. Dolgov ima 4 milijone šilingov, kritja pa samo 1 in pol milijona. Po-

nuja 50 odstotkov. — Švica je sledila Avstriji in omejila uvoz vseh žitnih vrst itd. Misli prahriniti s tem 500 milijonov S. Prišle bodo bržkone tudi še druge države z omejitvami in Avstrija bo stala na slabšem nego prej. Uvozne omejitve in prepovedi so dvorezen meč.

IGRA

IGRA

MIKLOVA ZALA v Dobrli vasi

dne: 15. majnika

(na binkoštno nedeljo) ob pol 3. popoldne.

Ta prireditev je namenjena v prvi vrsti za najbližjo okolico;

dne: 22. majnika

ob pol 3. popoldne in

dne: 29. majnika

ob pol 3. popoldne.

Igrala se bo Špicarjeva izdaja.

Obleke so originalno rožanske!

K obilni udeležbi vabi ODBOR.

75

VABILO

na

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

Sentjakobske posojilnice v Rožu
registrovane zadruga z neomejeno zavezo

ki se vrši

v nedeljo, dne 22. maja 1932 ob 3. uri
popoldne v Narodnem domu.

DNEVNI RED:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru. — 2. Čitanje revizijskega poročila. — 3. Odobritev računskega zaključka za leto 1931. — 4. Volitev novega odbora. — 5. Slučajnosti.

Ako ob določeni uri ta občni zbor ne bi bil sklepčen, se vrši v času, ki ga določajo pravila, na istem mestu in z istim dnevnim redom drugi občni zbor, ki bo veljavno sklepal neglede na število navzočih zadržnikov.

Vse zadržnike vabi NAČELSTVO.

74

Najboljše originalne Diabolo

Posnemalnike
Ročne mlekarne
Pinje

Brzoparilnike
Pralne kotle

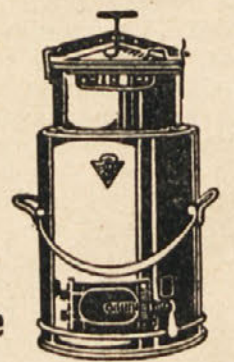
Stroje za šivanje

Sode za gnojnico

Sesalke za gnojnico

Štedilnike

Mline in stiskalnice
za sadje

Kupite samo pri:

Diabolo-Separator, Wien XII., Wienerbergstr. 31

ZAHTEVAJTE CENIKE IN PROSPEKTE!

Diabolo zastopniki povsod

58